

הט (נצרת) 23426-12-24 - ווליסון קלאודיה נ' איגור זכרוב

ה"ט (נצרת) 23426-12-24 - ווליסון קלאודיה נ' איגור זכרובשלום נצרת

ה"ט (נצרת) 23426-12-24

ווליסון קלאודיה

נגד

איגור זכרוב

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[19.12.2024]

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ביום 09.12.2024 התקיים דיון במעמד צד אחד, וביום 17.12.2024 התקיים דיון במעמד שני הצדדים.

2. המבקשת טוענת כי המשיב מאיים עליה באופן מתמשך, לרבות באמצעות קללות, איומים מילוליים, יריקות, ותנועות בלתי הולמות כגון אצבע משולשת והנפת בקבוק בצורה מאיימת. בנוסף, היא טענה כי התנהגות זו החלה לאחר מעבר לבניין חדש ביולי 2024, שבו התרחשה תקרית עם אשתו של המשיב, שהובילה לעימות מילולי שכלל כינויים גזעניים מצדה.

3. המבקשת ציינה כי דיווחה על האירועים למנהלים אך לא קיבלה מענה הולם, ולכן פנתה לבית המשפט.

4. המשיב הכחיש את כל הטענות, ציין שמעולם לא איים על המבקשת ולא הרים עליה יד או חפץ, וטען כי מדובר בהאשמות שקריות. הוא טען שהמבקשת מפרשת את הדברים באופן שגוי, וציין כי קיימות מצלמות ביטחון שיכולות להפריך את הטענות נגדו.

5. בנוסף, המשיב הדגיש כי המבקשת לא הייתה נוכחת באירועים מסוימים עליהם העידה, ולכן גרסתה אינה מהימנה.

6. המחלוקת בין הצדדים סבה סביב שאלת אמינות הטענות: המבקשת טוענת לאיומים והתנהגות אלימה מצדו של המשיב, בעוד המשיב מכחיש כל מעשה מאיים ומציג עצמו כקורבן של האשמות שווא. דיון והכרעה:

7. בסעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב 2001 (להלן: "החוק") הוגדרה מטרת החוק כדלקמן: "מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו.", ובסעיף 2 לחוק הוגדרה מהות ההטרדה.
8. על המבקשת מוטל הנטל להוכיח, במאזן הסתברויות, כי המשיב אכן הטריד אותה בצורה מאיימת וכי מתקיימים התנאים למתן צו מניעת הטרדה מאיימת. במקרה דנן, ולאחר עיון בבקשתה ושמיעת טענות הצדדים, שוכנעתי כי המבקשת לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה.
9. הטענות שהועלו על ידי המבקשת כנגד המשיבה אינן נתמכות בראיות מספקות, והמשיבה הכחישה אותן באופן עקבי. מדובר במצב של גרסה מול גרסה, ולא נמצאה עילה להעדפת גרסת המבקשת על פני גרסת המשיב.
10. גרסת המבקשת נסמכת בעיקר על דבריה בלבד, ללא חיזוק ראיתי. מנגד, המשיב הציג גרסה עקבית ושלל באופן ברור את ההאשמות, תוך שהוא מפנה לאמצעים אובייקטיביים כמו מצלמות האבטחה להוכחת חפותו.
11. מגרסתה של המבקשת עולה כי קיימים עדים שיכולים לתמוך בטענותיה, אך נמנעה מלהביאם למתן עדות. הצעה לזמן עדים על ידי בית המשפט איננה מספיקה, שכן היה עליה לדאוג לזימון העדים בעצמה כחלק מהמאמץ להוכיח את טענותיה.
12. שיקול מרכזי נוסף לדחיית הבקשה הוא שיהיו ניכר בהגשתה. המבקשת פנתה לבית המשפט כעבור ארבעה חודשים לאחר שלטענתה התחילה להרגיש מאוימת על ידי המשיב. שיהיו זה פוגע במהות הבקשה ובתחושת הדחיפות שצריכה לאפיין בקשות מסוג זה, אשר במהותן נועדו לתת מענה מידי ומגן מפני סכנה ממשית וקיימת.
13. עצם העיכוב בהגשת הבקשה יוצר ספק באשר לממשיות הסכנה הנתענת. לו הייתה המבקשת חשה סכנה מיידית לחייה או לרווחתה, היה מצופה כי תפעל ללא דיחוי. דהיינו עצם העובדה שהמבקשת נמנעה מלפעול בזמן אמת או בסמוך לאירועים הנתענים מחזקת את התחושה שהאיום אינו ממשי או מתמשך. לו הייתה סכנה מתמשכת, סביר להניח שהמבקשת הייתה נוקטת בפעולה מיידית, בין אם בפנייה למשטרה ובין אם בבקשה לסיוע משפטי מוקדם יותר.
14. עיכוב כזה פוגע באפשרות לאסוף ראיות טריות וביכולת הצד השני להפריך את הטענות באמצעות נתונים אובייקטיביים, דוגמת עדויות ממקור ראשון או תיעוד ממצלמות אבטחה.
15. אין בידי המבקשת הסבר מספק לשיהיו זה. טענתה כי פנתה למנהליה מספר פעמים אינה מהווה עילה להתעלם מכובד השיהיו. חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו נועד להוות כלי לפתרון סכסוכים במקום העבודה, אלא אמצעי להגן מפני סכנה מיידית, ולכן שיהיו כה ממושך פועל לחובתה.
16. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה, ומחייבת את המבקשת לשלם למשיב הוצאות משפט בסך 1,000 ₪.
- המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים, ותסגור את התיק.
- ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.